

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010005
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815010005.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Ľudmily Rybnickej a Zity Gromovej, v trestnej veci obžalovaného B. L. na hlavnom pojednávaní dňa 10. augusta 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný B. L., E.. X.X.XXXX K. J., J. I. D. Z. K., G. XX/XX, J. Č. K. K. K. Ú. E. K. K. U.,

je vinný, že:

dňa 13. júla 2014 v Kamenci pod Vtáčnikom, po predchádzajúcom požití alkoholu, po tom, čo v doobedňajších hodinách poskytol K. Z.W.X. finančnú čiastku 100 eur na nákup potravín, ktorá sa však s nákupom nevracala, približne o 12:00 hod. neoprávnene vnikol do rodinného domu č. XX/XX na Ulici Y. I., kde po zistení, že z nákupu nezostali zvyšné peniaze, fyzicky napadol jedného zo spolumajiteľov domu O. I., ktorý v tom čase ležal pod vplyvom alkoholu na posteli a nemohol sa aktívne brániť, tak, že tohto opakovane udieral päťou pravej ruky do oblasti tváre a hlavy, počas tohto útoku opakovane sa O. I. pýtal, kde sú zvyšné peniaze z nákupu, ďalej nerešpektoval ani výzvy prítomnej K. Z.W.X. na to, aby prestal biť O. I. a na opustenie domu, pričom od ďalšieho útoku na O. I. upustil až po zistení, že má krvavú ruku a následne opustil dom, pričom v dôsledku takto vedeného útoku utrpel O. I. mnohopočetné zranenia tváre, pomliaždenie mozgu, krvácanie do mozgu a zlomeninu skeletu lebky, ktoré by si, ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku znalcov z Odboru - zdravotníctvo a farmácia - súdne lekárstvo, v prípade nie hrúbky kostí lebky poškodeného v rozmedzí od 0,2 do 0,5 cm, ale v jej obvyklej hrúbke, o čom obžalovaný nevedel, vyžiadalo minimálne zranenie povahy ťažkej umy na zdraví - otras mozgu s krvácaním pod mäkké mozgové blany, nie smrť, tak ako to bolo dňa 14.7.2014, kedy poškodený po hospitalizácii v nemocnici zraneniam podľahol,

t e d a :

iného násilím nútil, aby niečo konal a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví,

neoprávnene vnikol do obydľia iného, neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

t ý m s p á c h a l :

obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona,

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 189 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 160 (stošesťdesiat) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, Mestská časť Petržalka, 85 104, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 7.014,36 eur, a poškodenej C. G., E.. XX.XX.XXXX, I. Z., L. XXX/X, škodu vo výške 607,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného B. L. (ďalej len obžalovaný), svedkov C. G. (ďalej len poškodená), splnomocnenca poškodenej strany - Mgr. C. D., svedkov: K. Z., W. I., G. K., vypočul znalcov: MUDr. L. Š., PhD., MUDr. S. D. ako poverenú osobu za znalecký ústav forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., MUDr. X. A., oboznámil sa so znaleckým posudkom č.I. 173-185, oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že ráno dal svedkyňu Z. 100 eur, aby išla na nákup. Svedkyňa sa domov viac nevrátila, peniaze - ako výdavok mu teda nedala. Išiel ju hľadať, dozvedel sa, že z peňazí, ktoré jej dal, platila svedkyňa celému pohostinstvu, svedkyňu mali odvieť i na ošetrovanie. Dom poškodeného O. I. (ďalej len poškodený) mu bol v ceste, ako ju hľadal, bránička bola otvorená, a tak išiel hľadať svedkyňu Z.. Na dvore sa opýtal svedkyňu W. I., či môže ísť, tá mu dovolila prejsť spoločným dvorom. Dvere na dome poškodeného boli otvorené. V dome našiel ležať v posteli poškodeného a svedkyňu Z.. Tej sa pýtal, kde je nákup, kde sú peniaze. Dostal odpoveď, že peniaze sú v taške, ešte mu povedala, že ju poškodený do domu vtiahol násilím. Jemu sa akoby zatmelo pred očami, nevie, čo viac robil, prebral sa až doma. Ak v prípravnom konaní pripustil, že obžalovaného bil holou rukou, uviedol, že on nevie, čo robil, no myslí si, že holou rukou také zranenie poškodenému nemohol urobiť. Doma vypil alkohol. V ruke nič nemal. O tom, že v taške nie sú žiadne peniaze, zistil až pri telefonáte z polície svedkyňu K.. Poškodený mal v minulosti konflikty so svedkyňou Z., aj ju poškodený zbil, tá sa mu i viackrát vyhrážala, že ho zabije. Asi týždeň pred skutkom sa vrátil z ochranného psychiatrického liečenia, po prepustení mal ísť k svojej ošetrojúcej psychiatrické, nemal však zdravotnú kartu, tak bol len objednaný na nejaký deň. Lieky viac neužíval, už ich nemal, nemal požívať alkohol. V minulosti v dome poškodeného nebol. Nevedel sa vyjadriť, či ho poškodený alebo Z. vyzývali, aby z domu odišiel. Je pravák, na prstoch nenosí žiaden prsteň, obrúčku nosí na ľavej ruke. V čase skutku, sa nevedel vyjadriť, či mal na rukách nejaké zranenie, že má škrabance, zistil, až keď bol doma, boli to malé škrabance. Po tom čo vec Krajský súd Trenčín, ako odvolací orgán, zrušil napadnutý rozsudok zo dňa 26.8.2015 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol, súd vykonal na hlavnom pojednávaní konfrontáciu obžalovaného so svedkyňou Z., obžalovaný pri tejto konfrontácii vypovedal, že on sa pýtal, kde je nákup,

bolo mu svedkyňou povedané, že nákup je v taške, a že tam sú i peniaze, nemal dôvod pýtať si peniaze, keď mali byť v taške, že tam nie sú, zistil až neskôr.

Svedkyňa K. Z. vypovedala, že ona bola u obžalovaného, kde popíjali. Ráno jej dal obžalovaný 100 eur, aby išla na nákup. Cestou sa stretla s poškodeným, opäť si išli vypiť. Jej prišlo zle, bola odvezená i na ošetrovanie a potom ju sanitka doviezla do domu poškodeného. Do domu poškodeného prišiel obžalovaný, pýtal sa, kde sú peniaze, ona povedala, že peniaze nemá, aj poškodený povedal obžalovanému, že peniaze nemá. Zvyšné peniaze boli v taške, povedala obžalovanému, že peniaze sú v taške, taška bola pri dverách, podľa nej, ona sa nebola v taške pozrieť, či sú tam, ak však tak vypovedala v prípravnom konaní, pripustila, že to tak mohlo potom byť. Ona povedala, že keď ona peniaze nemá, tak ich asi má poškodený. Poškodený tiež obžalovanému povedal, že on peniaze nemá, preto, aby poškodený povedal, kde sú peniaze, obžalovaný udieral poškodeného, udrel ho viackrát, ona počet úderov nepočítala, stále chcel vedieť, kde sú peniaze, bil ho do tváre, poškodený sa nijako ani nebránil, nepohol sa, stále bol v posteli, ležal, ani sa nepohol. Bil ho priamo päťou do tváre, priamy náprah. Pripustila, že obžalovaný i poškodeným triasol, žiadal ho, by mu dal peniaze, vyzývala obžalovaného, aby odišiel z domu. Ona žiadala obžalovaného, aby nebil poškodeného, bola vtedy v kuchyni, vrátila sa do spálne, ťahala obžalovaného od poškodeného. Keď uvidel obžalovaný, že poškodenému tečie krv z hlavy, úst, tak z domu odišiel, obžalovaný nemal nič v rukách. Keď prišiel obžalovaný, ona bola s poškodeným v posteli. Tam i obžalovaný bil poškodeného. Potvrdila, že v minulosti mala s poškodeným konflikty, bil ju, pichol ju nožom, zlomil jej ruku, bol za to i odsúdený. Ona do konfliktu iným spôsobom, akože odťahovala obžalovaného, nezasiahla, určite poškodeného nenapadla. Peniaze, ktoré stále chcel obžalovaný, boli to jeho peniaze, ako výdavok z nákupu, čo ráno urobila. V dome, v ktorom boli s poškodeným, obžalovaný nechodil, podľa nej, bol tam druhýkrát. Je pravdou, že dvor je spoločný i s ďalším domom. Či boli dvere na dome otvorené alebo zatvorené, sa nevedela vyjadriť, nie vždy i v noci bývajú dvere zamknuté. Povedala obžalovanému, že ju poškodený vtiahol do domu. Po tom, čo vec Krajský súd Trenčín, ako odvolací orgán, zrušil napadnutý rozsudok zo dňa 26.8.2015 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol, súd dopyčul túto svedkyňu, ktorá ďalej uviedla, že spala u obžalovaného, lebo ju poškodený dobil. Obžalovaný ju veľakrát zachránil. Opäť zotrvala na tom, že jej dal obžalovaný 100 eur na nákup. Stretla sa s poškodeným, ten ju zlákal do bytu, kúpili si pálené, z neho si dali i pri obchode. Spolu zaspali. Obžalovaný prišiel, pýtal sa, kde je nákup a kde sú peniaze. Ona mu povedala, že nákup je pri chladničke a peniaze nemá. Obžalovaný pristúpil k poškodenému, lebo on jej brával peniaze, obžalovaný asi tušil, že jej peniaze vzal poškodený, chcel, aby mu peniaze vrátil. Peniaze, chcel vedieť, kde sú, najprv od nej, keď mu povedala, že ona peniaze nemá, potom chcel od poškodeného, ten mu tiež povedal, že peniaze nemá. Opakovane sa ho obžalovaný, teda poškodeného na tie peniaze pýtal. Obžalovaný ho fyzicky napadol po tom, čo mu poškodený povedal, že ani on peniaze nemá. Aj počas bitia chcel peniaze, chcel vedieť, kde sú peniaze. Poškodený sa už však viac nehýbal, stále mu pri bití obžalovaný hovoril „vráť mi peniaze“. Ona hovorila obžalovanému, aby to nechal tak, že sa to vysvetlí. Ona tiež hovorila obžalovanému, aby odišiel, on ju však neuposlúchol, aby odišiel, povedal obžalovanému viackrát. Neuposlúchol ju, odišiel až po tom, keď uvidel, že má na rukách krv. Jednoznačne zotrvala na tom, že obžalovaný ku nim do 13.6.2014 nechodil, bol na návšteve len raz, inokedy nie. Dvere na dome boli zatvorené, neboli zamknuté. Svedkyňa zotrvala na svojej výpovedi i pri konfrontácii s obžalovaným.

Svedkyňa W. I. vypovedala, že obžalovaný sa jej opýtal, či môže ísť cez dvor k poškodenému. Myslela si, že hľadá svedkyňu Z., že jej dal alebo požičal peniaze, niečo také tvrdil obžalovaný. Keďže išiel cez podstienku, nenamietala to. Po chvíli počula z domu poškodeného krik, myslí si, že to boli skôr mužské hlasy. Vyšiel obžalovaný a vulgárnym spôsobom povedal, že už viac na svete nevstane. Pripustila, že mal i krvavú ruku. Bola privolaná sanitka. V dome poškodeného bola krv, bola tam po príchode sanitky sa pozrieť. Ona si obžalovaného bližšie nevšimla, tak si nevšimla, či niečo mal v rukách, predpokladá, že však keby niečo mal, tak by si to mohla všimnúť.

Svedok A. Z. vypovedal, že on videl obžalovaného len pred domom na chodníku. Z domu poškodeného počul krik, hádku, rozpoznal hlas Z., ostatné mužské hlasy nevedel identifikovať. Obžalovaného videl s krvavou rukou, stál tak vo dverách, povedal mu ešte niečo také, že urobil som to, čo som mal a teraz zavolajte policajtov. Vrátil sa pre nejakú tašku, asi s ňou i odišiel. Vyzval obžalovaného, aby odišiel z ich dvora. Neskôr bola privolaná záchranka. Obžalovaného bližšie nepozná, pozná ho len z pohostinstva, vie, že mal agresívnejšiu povahu. Hádky, bitky, vie, pretože žil 20 rokov v spoločnom dvore s poškodeným a svedkyňou Z., že medzi nimi vznikali hádky aj bitky, nepočul však žiadne vyhrážky zabitím. Po tom, čo

vyzval obžalovaného, aby dvor opustil, skutočne to i urobil. Od svedkyne I. vie, že sa jej pýtal, či môže ísť za poškodeným. Na svedkyňu Z. nevidel nič krvavé, moment, kedy táto svedkyňa vyšla z domu po prvýkrát, on nevidel.

Svedkyňa G. K. vypovedala, že obžalovaný si od nej žiadal okolo 12.30 hod., aby mu dala lavór s vodou, mal krvavé ruky a chcel si ich umyť, chcel i obváz na ruku, že či ju nemá zlomenú. Videla jeho pravú ruku, mal ju krvavú a opuchnutú. K dôvodu, prečo má krvavú ruku, jej povedal len to, že hádam ho nezabil. Hovoril jej i to, že Z. dal peniaze na nákup a nevrátila sa, ani mu nevrátila peniaze. Obžalovaný, kým mal peniaze, užíval alkohol, pil aj 5-7 dní, kým mal peniaze. Obžalovaný jej hovoril, keď ho brala polícia, že doma má mať 100 eur, že sú v skrini, nehovorilo sa o tom, že sú peniaze v taške. Ona volala obžalovanému, keď bol na policii, že v skrini nie sú žiadne peniaze.

Splnomocnenec poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne - Mgr. C. D. sa vyjadrila k výške uhradených súm, v súvislosti s uhradenými liečebnými nákladmi, ktoré boli ich poistencovi - poškodenému, v súvislosti s poskytnutými liečebnými úkonmi poskytnuté a nimi uhradené a uplatnila za poškodenú stranu spolu liečebné náklady vo výške 7.014,46 eur.

Poškodená C. G. uplatnila si náhradu škody v súvislosti s organizovaním poslednej rozlúčky - pohrebu poškodeného spolu vo výške 607 eur.

Znalec MUDr. L. Š., PhD. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní jednoznačne zotrval na znaleckom posudku č. 78/2014 a skonštatoval, že pri pitve poškodeného bolo zistené, že utrpel trieštivú zlomeninu kosti spodiny lebečnej vľavo, lineárne zlomeniny spodiny lebečnej, zlomeniny tvárových kostí, zmliaždenie mozgu, krvácanie do mozgu, krvácanie pod tvrdú a do mäkkých blán mozgových a opuch mozgu, ktoré viedli k smrti poškodeného. Hrúbka kosti lebky poškodeného sa pohybovala v rozmedzí od 0,2 do 0,5 cm, bola teda menšia ako obvyklá hrúbka kosti tejto oblasti, tento fakt mohol ovplyvniť rezistenciu kosti na pôsobené násilie, na poškodenie skeletu lebky postačovalo opakované násilie menšej intenzity ako v prípade u normálnej kosti. Zranenie jednoznačne vzniklo pôsobením, aktívnym násilným pôsobením inou osobou, vo forme opakovaného pôsobenia mechanického násilia veľkej intenzity do ľavej bočnej plochy hlavy a tváre dňa 13.7.2014 okolo 12:00 hod., smrť nastala u poškodeného až dňa 14.7.2014 o 09:50 hod. Znalec vylúčil pôsobenie násilia za použitia iného tvrdého predmetu, pretože tu neboli zistené iné sprievodné poranenia kože, ktoré by v takomto prípade museli vzniknúť, v prípade použitia predmetu, znalec predpokladal, že by muselo ísť i elastický predmet. V prípade normálnej hrúbky kosti poškodeného v oblasti, kam násilie na jeho telo pôsobilo, znalec ustálil, že by u poškodeného nenastalo zranenie takého rozsahu ako v danom prípade u poškodeného nastalo, nenastali by až také rozsiahle zlomeniny lebečných kostí a tvárovej časti, predpokladá však vznik minimálne zranenie povahy ťažkej ujmy - otras mozgu, krvácanie pod mozgovú blanú. Jednoznačne sa vyjadril, že po vzhladnutí obžalovaného na hlavnom pojednávaní, prezretí si jeho rúk, nevyhlásil, že zranenia, ktoré boli u poškodeného skonštatované, mohol obžalovaný poškodenému spôsobiť údermi rúk na danú oblasť tela poškodeného.

Po tom, čo vec Krajský súd Trenčín, ako odvolací orgán, zrušil napadnutý rozsudok zo dňa 26.8.2015 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol, súd pribral na posúdenie otázok súvisiacich s vyšetrením duševného stavu obžalovaného, pretože v intenciách rozhodnutia Krajského súdu Trenčín hodlal vypočuť a vykonať výsluch svedka MUDr. P. L., ten sa však, okrem plného zotrvania na uvedených záveroch znaleckého posudku v danej trestnej veci, nevedel pre odstup času k potrebným otázkam, ktoré súd pre svoje rozhodnutie k otázkam trestnej zodpovednosti, pričetnosti resp. nepríčetnosti obžalovaného v čase skutku, nevedel vyjadriť, znalci opätovne nevyšetrili obžalovaného od ich vyšetrenia v inej trestnej veci a času výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní a tak nebol znalec - svedok v tejto veci spôsobilý na položené otázky súdu odpovedať, znalecký ústav - forensic.sk, Inštitút forenzných medicínskych expertíz, s.r.o., na hlavnom pojednávaní vypočuť MUDr. S. D., ako za znalecký ústav poverenú osobu. Znalec jednoznačne uviedol, že obžalovaný v čase skutku a aj v súčasnosti trpí dlhoročnou plne rozvinutou závislosťou od alkoholu v konečnom štádiu so zdravotnými a sociálnymi komplikáciami a organickou poruchou osobnosti. Osobnosť obžalovaného je organicky zmenená, alkoholicky degradovaná, zvýšene egocentrická, so zvýraznením emočnej nestability, konfliktogénosti, dráždivosti, výbušnosti a impulzivity. V čase spáchania trestného činu mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, jeho schopnosť ovládať svoje konanie bola znížená v malej, nepodstatne forézne nevýznamnej, miere. Toto zníženie bolo spôsobené účinkom požitého alkoholu v čase skutku. Okolnosť,

že obžalovaný po prepustení z ochranného psychiatrického liečenia prestal užívať odporučené lieky, nemalo vplyv na jeho konanie, pretože išlo o veľmi slabé lieky. Jeho stav, ktorý bol konštatovaný v predchádzajúcej trestnej veci vedenej voči jeho osobe, bol preliečený, vtedy konštatovaná porucha bola preliečená, ako taký bol z ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou i prepustený, mal zmenené liečenie na ambulantnú formu tohto liečenia, to však ešte ani nezačal. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. Pri pokračujúcom požívaní alkoholu je pobyt obžalovaného pre spoločnosť nebezpečný, pretože pod vplyvom alkoholu jeho správanie je agresívne, túto skutočnosť si obžalovaný pre skúsenosti z minulosti i musel byť vedomý. Z dôvodu jeho nebezpečnosti mu navrhli uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a pokračovať v psychiatrickom liečení ambulantnou formou.

Znalec MUDr. X. A. vypovedal, že u obžalovaného pri jeho vyšetrení, ktoré vykonal dňa 16.7.2014 v jeho ordinácii, zistil drobné poranenie na rukách - na chrbte ľavej ruky, suchý škrabanec dlhý 3,8 cm, široký 1-2 mm, na pravej ruke tiež suché škrabance - na malíčku na chrbte stredného článku 4. prsta, dlhý 3 mm, široký ani nie 1 mm, na 3. prste suchý škrabanec kože na prvom medzičlánkovom kĺbe rozmerov 4 x 1 mm, zranenie ľavej ruky mohlo vzniknúť hocikedy pred incidentom ale i počas neho, nie však úderom rukou v päšť, pretože je to mimo lokality dosahu, aj poranenia na pravej ruke mohli vzniknúť pred incidentom, ale je možné predpokladať, že mohli vzniknúť i pri úderoch päšťou na hlavu poškodeného, no išlo o tak malé poranenie, že znalec nepredpokladá, i keď, ako uviedol, jednoznačne sa to nedá vylúčiť, žeby pri vzniku takéhoto poranenia na rukách útočnika mohol nastať taký následok - smrť, ako nastala u poškodeného. Znalec k takému záveru dospel napriek tomu, že mu pri podávaní znaleckého posudku v prípravnom konaní neboli známe výpovede svedkov, ani známy výsledok pitvy poškodeného, po oboznámení znalca s povahou druhu kostí, ktoré boli pri pitve v oblasti hlavy a tváre u poškodeného zistené, znalec na svojich záveroch zotrval. Oboznámil sa aj s listinným dôkazom, ktorý súd v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní zabezpečil - č.l. 443 a s ktorým sa i súd oboznámil, a znalec uviedol, že v tomto zázname o ošetrení obžalovaného dňa 13.7.2014 nie sú konštatované ani tie poranenia, ktoré zistil on pri svojom vyšetrení (č.l. 233). Znalec predpokladal, že i keby mal obžalovaný v prípade útoku na poškodeného utpieť opuch a podliatinu, podliatina by ešte pri tomto prvotnom ošetrení nemusela byť prejavovaná, no opuch už áno, no žiaden opuch nie je konštatovaný.

Súd sa oboznámil i so znaleckým posudkom č.l. 173-185, z ktorého vyplynulo, že v prípade, že by obžalovaný požil len biele víno, ráno pred skutkom v čase dychovej skúšky by nebola nameraná žiadna hodnota ovplyvnenia jeho osoby alkoholom, rovnako by bola iná i zistená hodnota v prípade, že by mal požiť vodku po skutku do príchodu polície, jednoznačne výpočtom bola stanovená iná hodnota ako tá, ktorá vyplynula z orientačnej dychovej skúšky.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, z nich, okrem vyššie uvedených na č.l. 233, 443, aj so zápisnicou o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou č.l. 240-249, 245-249, z ktorej je jednoznačne vyplýva miesto, kde ku skutku došlo ako i stopy na posteľných obliečkach.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, jednotlivo i súhrnne, z nich predovšetkým na čiastočné priznanie obžalovaného, ktorý priznal, že útočil viacerými údermi na poškodeného, predovšetkým však vzhľadom na jednoznačnú a žiadnym iným dôkazom nespochybnenú výpoveď svedkyne Z., výpovede svedkov Z., I., K., mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný iného násilím nútil, aby niečo konal a spôsobil tak, prihliadnuc na závery znalcov z odboru súdneho lekárstva, inému ťažkú ujmu na zdraví a neoprávnene vnikol do obydlija iného, neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, a čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona. Práve vzhľadom na tieto dôkazy, z nich predovšetkým na výsluch znalca MUDr. L. Š., PhD, potom nemal súd preukázané, že obžalovaný priamo zodpovedá za smrť poškodeného ako následku svojho konania, pretože ako vyplynulo zo záverov znalcov z odboru súdneho lekárstva, na tomto najťažšom následku mala predovšetkým vplyv povaha kostí poškodeného, na ktoré bolo obžalovaným pôsobené, ich hrúbka, o čom obžalovaný nevedel, jeho iná vedomosť celým vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebola preukázaná. Z toho dôvodu potom i súd upravil skutkovú vetu rozsudku, keď ustálil, že v dôsledku takto vedeného útoku utrpel O. I. mnohopočetné zranenia tváre, pomliaždenie mozgu, krvácanie do mozgu a zlomeninu skeletu lebky, ktoré by si, ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku znalcov z Odboru - zdravotníctvo a farmácia - súdne lekárstvo, v prípade nie hrúbky kostí

lebky poškodeného v rozmedzí od 0,2 do 0,5 cm, ale v jej obvyklej hrúbke, o čom obžalovaný nevedel, vyžiadalo minimálne zranenie povahy ťažkej umy na zdraví - otras mozgu s krvácaním pod mäkké mozgové blany, nie smrť. Je síce pravdou, že znalec MUDr. X. A. vypovedal, že predpokladá, že v prípade vedenia útoku na telo poškodeného s takým následkom, aký bol poškodenému spôsobený, by na rukách útočníka malo vzniknúť iné - vážnejšie zranenie, ako on zistil pri vyšetrení obžalovaného, znalec však jednoznačne nevyvylučil, že ani iné zranenie nemuselo dôjsť, tu však súd vzal do úvahy čas, ktorý uplynul od skutku do vyšetrenia obžalovaného u znalca, kedy zranenia mohli odznieť, ale i fakt, o ktorom vypovedala svedkyňa K., že obžalovaný sa jej sťažoval na bolesť ruky, chcel od nej obväz, lebo nevedel, či si ruku nezlomil, ale i to, že obžalovaný mal bolesti ruky, keď k nemu bola políciou privolaná rýchla zdravotná pomoc (č.l. 443). Znalec MUDr. Š.J., PhD., vypočutý na hlavnom pojednávaní, jednoznačne pripustil po vzhladnutí rúk obžalovaného, že následok u poškodeného mohol vzniknúť pôsobením - údermi rukami obžalovaného. Obrana obžalovaného, že následok u poškodeného vznikol konaním inej osoby, javí sa byť ako nevierohodná, účelová, motivovaná snahou obžalovaného zbaviť sa svojej trestnoprávnej zodpovednosti, keď sám obžalovaný mal krvavé ruky, svedkom, s ktorými po odchode od poškodeného hovoril, sa vyjadril, že hádam ho nezabil a dokazovaním, vykonaným na hlavnom pojednávaní, nebolo preukázané, žeby iná osoba u poškodeného bola, okrem svedkyne Z., a tá vybehla z domu po skutku holá, bez akýchkoľvek stôp - krvných stôp. Obranu obžalovaného, že on sa svedkyňi I. pýtal, či môže vojsť na pozemok, súd nespochybňuje, táto svedkyňa potvrdila, že to obžalovanému povedala. Tento súhlas sa však vzťahoval na pozemok, či môže prejsť, no žiadny spôsobom sa nevzťahoval na samotný dom poškodeného. Vykonaným dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, nespochybňoval to ani obžalovaný a potvrdila to vo svojej výpovedi svedkyňa Z., obžalovaný nechodil na návštevy k poškodenému, bol tam asi len raz. Dvere domu boli zavreté i keď neuzamknuté. Z týchto okolností nemohol mať obžalovaný akýkoľvek predpoklad, že oprávnené do domu iného vstupuje, mal možnosť napr. na poškodeného, ak s ním chcel hovoriť, zakričať, zaklopať a počkať až na to, keď mu osoba, ktorá sa v dome nachádza, otvorí. To však obžalovaný neurobil, svojvoľne, bez pozvania do domu vstúpil. Ako to vyplýva z výpovede svedkyne Z., následne neuposlúchol jej opakované výzvy, aby odišiel, v dome zotrval a pri tomto neoprávnenom zotrvaní použil voči poškodenému násilie, fyzické násilie, bitím, útokom rukami na jeho telo. Obrana obžalovaného, že on nemal ani dôvod chcieť peniaze, keď mu bolo povedané, že nákup je v taške a i peniaze sú v taške, javia sa súdu ako účelové, jednoznačne vyvrátené výpoveďou svedkyne Z., keď svedkyňa jednoznačne uviedla, že tak ona ako i poškodený povedali obžalovanému, že peniaze nemajú a na to začal biť obžalovaný poškodeného a i pri bití sa pýtal, kde sú peniaze. Obžalovaný jednoznačne konal v snahe dostať sa k informácii, kde sú jeho peniaze. V prípade osvojenia si obrany obžalovaného, by, podľa názoru súdu, ani neexistoval žiaden obžalovaným prezentovaný dôvod, pre ktorý by potom mal dôvod voči poškodenému použiť násilie. Obrana obžalovaného je, podľa názoru súdu, vyvrátená, účelová, motivovaná snahou dosiahnuť úpravu právnej kvalifikácie jeho konania na právnu kvalifikáciu pre obžalovaného priaznivejšiu, miernejšiu, trestnú činnosť len voči životu a zdraviu, ktorá je ostatnými nezvratnými dôkazmi vo vzťahu k obžalovanému akokoľvek nespochybniteľná. Obžalovaný konal ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, pričetná osoba, osoba, ktorá mohla rozpoznať protiprávnosť svojho konania, ktorej schopnosť ovládať svoje konanie bola znížená v malej, nepodstatne forézne nevýznamnej miere. Obžalovaný, napriek svojim predchádzajúcim poznatkom a skúsenostiam o vplyve alkoholu na jeho osobu, dňa 13.7.2014 požíval alkohol, dokonca ani svojvoľne nezapočal s uloženým ochranným psychiatrickým liečením ambulantnou formou.

Objektom zločinu vydierania je slobodné rozhodnutie sa poškodeného, do ktorého páchatel' zasahuje násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Štát chráni obydlie a zaručuje nedotknuteľnosť domovej slobody, chráni ju pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Obžalovaný porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami na osobu obžalovaného, z ktorých vyplýva, že mieste trvalého bydliska sú o obžalovanom známe len evidenčné údaje, priestupkovým orgánom bol viackrát postihnutý v priestupkovom konaní č.l. 294-295. Obžalovaný nebol súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 293.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, u obžalovaného súd nevzhladol

žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, je síce pravdou, že u obžalovaného ide o osobu vyššieho veku, no trestná činnosť nebola vykonaným dokazovaním preukázaná, žeby ním bola spáchaná v súvislosti s týmto vekom, rovnako z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, žeby obžalovaný spáchal skutok v tiesni, i keď je pravdou, že bol poberateľom dôchodku vo výške 280 eur, z výpovede svedkyne K. vyplýva, že požíval alkohol, mal peniaze, preto súd obžalovanému tieto poľahčujúce okolnosti, ktoré navrhovala obhajoba, nepriznal, rovnako však nebol názoru, že je možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť, že viedol riadny život, pretože pred spáchaním skutku bol viackrát postihnutý za úmyselné priestupky, vzhľadom na jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona - že spáchal viac trestných činov a tým bolo pri ukladaní trestu potrebné použiť ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože prevyšovali u jeho osoby priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi, a potom dospel k záveru, že úhrnný trest v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona v prvej polovici upravenej trestnej sadzby - trest v trvaní 160 mesiacov nepodmienečne, predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, pre výkon ktorého bude obžalovaný zaradený v zmysle § 48 odsek 4 Trestného zákona, pretože síce odsudzoval obžalovaného za obzvlášť závažný zločin, no z dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní, nebolo preukázané tak vážne narušenie obžalovaného, žeby jeho náprava nebola lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s miernejším stupňom stráženia, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, bude plniť účel trestu z pohľadu individuálnej ale i generálnej prevencie a takýto trest súd hodnotil ako primeraný, zákonný a spravodlivý. Súd u obžalovaného nevzhladol žiadne mimoriadne okolnosti na strane osoby obžalovaného ani mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré by ho viedli k záveru pre neprimeranosť trestu na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby za použitia § 189 odsek 3 Trestného zákona a § 38 odsek 4 Trestného zákona. Naopak - súd je názoru, že konanie obžalovaného je pre spoločnosť mimoriadne nebezpečná, pretože obrátil svoj hnev na osobu poškodeného bezdôvodne a predovšetkým v konečnom dôsledku nasledoval u poškodeného ťažký následok, ktorému nakoniec i podľahol.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd môže uložiť ochranné liečenie, ak páchatel spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Je nesporné, že obžalovaný spáchal skutok vplyvom alkoholu ako i to, že zo záverov znalca jednoznačne vyplýva, že ide u neho o osobu, ktorá je závislá od alkoholu, a preto mu znalec navrhol uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Vzhľadom k týmto dôkazom, záverom, súd ako dôvodné a nevyhnutné videl obžalovanému dané ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou uložiť. Súd návrhu prokurátora na rozhodnutie v pokračovaní v ochrannom psychiatrickom liečení ambulantnou formou, i keď to pri výsluchu znalec doporučil, nemohol vyhovieť a ani nevyhovet, pretože ako vyplýva z oboznámeného pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza, s ktorým sa súd oboznámil sp. zn. 3Nt/6/2014, obžalovaný má takéto liečenie uložené v tomto konaní, ide o samostatné, iné konanie, do ktorého senát konajúci vo veci 3T/3/2015 nemá zákonné zmocnenie zasiahnuť.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad uloží súd páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pretože obžalovaného súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin a ukladal mu i trest nepodmienečný, vzhľadom na vyššie uvedené uložil mu i ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Poškodení riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, listinnými dôkazmi, s ktorými sa súd oboznámil, výšku škody, ktorá vznikla - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava, v súvislosti s vyplatenými sumami liečebných nákladov za ošetrovanie poškodeného vo výške 7.014,36 eur, poškodenej C. G., v súvislosti so zabezpečením pohrebu a poslednej rozlúčky s poškodeným vo výške 607 eur, preukázali, a preto súd obžalovaného v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal, ako osobu zodpovednú za vznik skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, k náhrade spôsobenej škody vo výške súm uvedených vo výrokovej časti rozsudku.

Rozhodnutie o doličných veciach nadobudlo právoplatnosť 26.8.2015, preto súd o doličných veciach a zaistených stopách nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.